

завъ до него; захваща да се чуди! А момчето вело да вика: абе дѣдо що съмъ ти направилъ та си ма натоварилъ дърва азъ магаре ли съмъ?“ Горкия старецъ уплашенъ захваналъ да му дума: абе дѣдово кой ми те е биле вързалъ? Азъ си бѣхъ товарилъ магарето, което си бѣхъ купилъ прѣди три години: а сега какъвъ дяволъ какво чиндо! Какво ще кажа на бабата незнай! Абе дѣдо ведѣй плака казало момчето: чекай да си кажа каква е работата“. — Азъ бѣхъ едно на майка и на баща, — единъ девъ като ний бѣхъ сгрѣшилъ много тѣ ми проклѣха да стана магаре до три години: и на часътъ станехъ“. И сега като се свършиха тритѣ години развърза се кѣтвата и азъ си станехъ пакъ чловѣкъ. Но я ела ми растовари дървата та да си ходиме. Старецътъ го растоварва зима самарътъ на гърбътъ си и си отиде у дома та расказа всичко на бабата що му се случи. Бабата му дава пари и го прати на пазарътъ да си купи друго магаре. Дѣдо като обикалялъ изъ пазарътъ съгладалъ и неговото магаре че